

EUROPAPARLAMENTET

1999

2004

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A5-0168/2002

15 maj 2002

*

BETÄNKANDE

om förslaget till rådets beslut om Konungariket Spaniens initiativ om inrättandet av ett nätverk av kontaktpunkter för nationella myndigheter med behörighet på området för privat säkerhetsverksamhet (5135/2002 – C5-0052/2002 – 2002/0802(CNS))

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

Föredragande: Carmen Cerdeira Morterero

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarandet
majoritet av de avgivna rösterna
- **I Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna
- **II Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten
- *** Samtyckesförfarandet
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter utom i de fall som avses i artiklarna 105, 107, 161 och 300 i EG-fördraget och artikel 7 i EU-fördraget
- ***I Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna
- ***II Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten
- ***III Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna det gemensamma utkastet

(Angivet förfarande baseras på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit.)

Ändringsförslag till lagtexter

Parlamentets ändringar markeras med **fetkursiv stil**. *Kursiv stil* används för att markera ord eller textavsnitt som man tycker bör korrigeras innan den slutliga texten produceras (exempelvis om en språkversion har uppenbara fel eller saknar textavsnitt). Dessa förslag underställs berörda tekniska avdelningar för godkännande.

INNEHÅLL

	Sida
PROTOKOLLSIDA	4
FÖRSLAG TILL RÄTTSAKT	6
FÖRSLAG TILL LAGSTIFTNINGSRESOLUTION	6
MOTIVERING	7
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR RÄTTSLIGA FRÅGOR OCH DEN INRE MARKNADEN OM DEN RÄTTSLIGA GRUNDEN	11

PROTOKOLLSIDA

Med en skrivelse av den 1 februari 2002 begärde rådet i enlighet med artikel 39.1 i EG-fördraget att parlamentet skulle yttra sig över rådets beslut om Konungariket Spaniens initiativ om inrättandet av ett nätverk av kontaktpunkter för nationella myndigheter med behörighet på området för privat säkerhetsverksamhet (5135/2002 - 2002/0802(CNS)).

Vid plenarsammanträdet den 7 februari 2002 tillkännagav talmannen att detta initiativ hänvisats till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, som utsetts till ansvarigt utskott (C5-0052/2002).

Vid utskottssammanträdet den 20 februari 2002 utsåg utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor Carmen Cerdeira Morterero till föredragande.

Vid utskottssammanträdet den 18 april 2002 beslutade utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor att begära ett yttrande från utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden, enligt artikel 63.2 i arbetsordningen, för att kontrollera giltigheten och lämpligheten hos den rättsliga grunden för förslaget till initiativ.

Vid utskottssammanträdena den 18 april och 14 maj 2002 behandlade utskottet Konungariket Spaniens initiativ och förslaget till betänkande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet enhälligt förslaget till lagstiftningsresolution.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: Ana Palacio Vallelersundi (ordförande), Robert J.E. Evans (vice ordförande), Lousewies van der Laan (vice ordförande), Giacomo Santini (vice ordförande), Carmen Cerdeira Morterero (föredragande), Hans Blokland (suppleant för Ole Krarup i enlighet med artikel 153.2 i arbetsordningen), Giuseppe Brienza, Kathalijne Maria Buitenweg (suppleant för Alima Boumediene-Thiery), Marco Cappato (suppleant för Mario Borghezio), Charlotte Cederschiöld, Ozan Ceyhun, Carlos Coelho, Gérard M.J. Deprez, Giuseppe Di Lello Finuoli, Marie-Thérèse Hermange (suppleant för Thierry Cornillet), Jorge Salvador Hernández Mollar, Pierre Jonckheer, Anna Karamanou (suppleant för Michael Cashman), Timothy Kirkhope, Eva Klamt, Lucio Manisco (suppleant för Fodé Sylla), Luís Marinho (suppleant för Sérgio Sousa Pinto), Manuel Medina Ortega (suppleant för Adeline Hazan), Claude Moraes (suppleant för Martin Schulz), Hartmut Nassauer, William Francis Newton Dunn, Arie M. Oostlander (suppleant för Bernd Posselt), Elena Ornella Paciotti, Paolo Pastorelli (suppleant för The Lord Bethell), Hubert Pirker, Martine Roure, Heide Rühle, Olle Schmidt (suppleant för Baroness Sarah Ludford), Ilka Schröder, Ole Sorensen (suppleant för Francesco Rutelli), Patsy Sørensen, The Earl of Stockton (suppleant för Mary Elizabeth Banotti), Joke Swiebel, Anna Terrón i Cusí, Maurizio Turco, Gianni Vattimo (suppleant för Walter Veltroni), Christian Ulrik von Boetticher ja Olga Zrihen Zaari (suppleant för Gerhard Schmid).

Yttrandet från utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden återges i detta betänkande.

Betänkandet ingavs den 15 maj 2002.

Fristen för ändringsförslag till detta betänkande kommer att anges i förslaget till

föredragningslista för den sammanträdesperiod vid vilken det skall behandlas.

FÖRSLAG TILL RÄTTSAKT

Förslag till rådets beslut om Konungariket Spaniens initiativ om inrättandet av ett nätverk av kontaktpunkter för nationella myndigheter med behörighet på området för privat säkerhetsverksamhet (5135/2002 – C5-0052/2002 – 2002/0802(CNS))

Initiativet förkastas.

FÖRSLAG TILL LAGSTIFTNINGSRESOLUTION

Europaparlamentets lagstiftningsresolution om förslaget till rådets beslut om Konungariket Spaniens initiativ om inrättandet av ett nätverk av kontaktpunkter för nationella myndigheter med behörighet på området för privat säkerhetsverksamhet (5135/2002 – C5-0052/2002 – 2002/0802(CNS))

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Konungariket Spaniens initiativ (5135/2002¹),
 - med beaktande av EG-fördraget, särskilt artikel 29 och artiklarna 30.1 a och 34.2 c,
 - efter att ha hörts av rådet i enlighet med artikel 39.1 i EG-fördraget (C5-0052/2002),
 - med beaktande av artiklarna 106 och 67 i arbetsordningen,
 - med beaktande av yttrandet från utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden om den föreslagna rättsliga grunden,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A5-0168/2002).
1. Parlamentet förkastar Konungariket Spaniens initiativ.
 2. Parlamentet uppmanar Konungariket Spanien att dra tillbaka sitt initiativ.
 3. Parlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet, kommissionen och Konungariket Spaniens regering parlamentets ståndpunkt.

¹ EGT C 42, 15.2.2002, s. 16.

MOTIVERING

I. INLEDNING

Polisväsendet är en av de grundläggande funktionerna i de moderna staterna. En av polisväsendets centrala uppgifter är att garantera medborgarnas säkerhet, vilket är en grundläggande förutsättning för en samlevnad i frihet.

Säkerheten har historiskt sett varit statens exklusiva behörighet, och staten har utövat denna behörighet med ensamrätt. Emellertid har den avsevärda utvecklingen av olika verksamheter i de samtida samhällena genererat nya behov av tjänster på området för bevakning och skydd av personer och egendom, som tillhandahålls av privaträttsliga, fysiska eller juridiska personer.

Denna säkerhetsverksamhet, som tillhandahålls av privata aktörer, har haft en enorm uppgång under de senaste åren. Det är därför nödvändigt att medlemsstaterna vidtar åtgärder för att funktionellt integrera den privata säkerhetsverksamheten i statens exklusiva befogenhet på säkerhetsområdet, eftersom den privata säkerhetsverksamheten skall ses som en kompletterande och underordnad verksamhet i förhållande till den offentliga säkerhetstjänsten.

Situationen är i princip densamma i alla Europeiska unionens medlemsstater och medlemsstaterna har antagit olika rättsliga bestämmelser i syfte att inrätta administrativa kontroller av utövandet av den privata säkerhetsverksamheten och garantera att säkerheten fortsätter att vara en grundläggande rättighet för alla medborgare.

Skapandet och genomförandet av såväl den inre marknaden som det europeiska området för frihet, säkerhet och rättvisa i Europeiska unionen har dock även lett till diskussioner om andra minst lika oroande problem när det gäller den privata säkerhetssektorn, och dessa problem måste lösas snabbt.

II. KONUNGARIKET SPANIENS INITIATIV

1. Initiativets ursprung

Såväl rådet som kommissionen är medvetna om svårigheterna inom den privata säkerhetssektorn. Problemen är stora på nationell nivå, men inom ramen för unionen blir de om möjligt ännu mer komplicerade.

Av denna anledning hölls två seminarier om privat säkerhet, det första i Madrid den 13-17 december 2000 och det andra i Bryssel den 6-7 september 2001 under Konungariket Belgiens ordförandeskap.

I slutsatserna från de båda seminarierna framstår följande punkter som särskilt viktiga:

- a) Det finns stora skillnader mellan de nationella lagstiftningar som styr verksamheten på det här området.

- b) Stora juridiska skillnader mellan unionens medlemsstater leder till att rätten att fritt tillhandahålla tjänster begränsas eller förhindras inom den privata säkerhetssektorn.
- c) Det är nödvändigt att harmonisera de viktigaste aspekterna i de olika nationella lagstiftningarna för sektorn.

Konungariket Spaniens initiativ om inrättandet av ett nätverk av kontaktpunkter för nationella myndigheter med behörighet på området för privat säkerhetsverksamhet bör ses som ett första steg i riktning mot en harmonisering av de nationella lagstiftningarna om fysiska eller juridiska personers tillhandahållande av tjänster på området privat säkerhetsverksamhet, inom ramen för en inre marknad utan gränser.

2. Initiativets innehåll

Konungariket Spaniens initiativ består av sju artiklar med följande innehåll:

- a. I artikel 1 och 2 föreslås inrättandet av ett ”nätverk” av kontaktpunkter för nationella myndigheter med behörighet på området för privat säkerhetsverksamhet.
- b. I artikel 3 fastställs mål för samarbete, samverkan, samordning och informationsutbyte mellan nationella myndigheter med behörighet på området för privat säkerhetsverksamhet.
- c. I artikel 4 fastställs att man för att nå de uppställda målen skall inrätta en webbplats på Internet som ständigt skall hållas aktuell, varigenom man skall kunna
- nå all lagstiftning i medlemsstaterna,
 - ha ständig kontakt mellan behöriga myndigheter,
 - utbyta erfarenheter,
 - få kännedom om företag på området.
- d) Artiklarna 5, 6 och 7 innehåller bestämmelser om sammanträden, finansiering, utvärdering och tidpunkt för ikraftträdande.

III. UTVÄRDERING

Föredraganden är i princip mycket positiv till den uppmärksamhet som det belgiska rådsordförandeskapet ägnade denna fråga, liksom det faktum att det nuvarande spanska ordförandeskapet har fortsatt på samma linje och tagit ett första steg för att lösa ett allvarligt problem i Europeiska unionen: det tvingande behovet av att harmonisera Europeiska unionens medlemsstaters lagstiftning på området för privat säkerhet och på så vis garantera fritt tillhandahållande av tjänster inom ett europeiskt område för frihet, säkerhet och rättvisa.

Föredraganden har dock allvarliga invändningar när det gäller valet av den rättsliga formen ”beslut”, liksom när det gäller den rättsliga grund som det nuvarande ordförandeskapet har valt för att reglera det område som initiativet handlar om, nämligen artikel 29 och artikel 30.1 a i EU-fördraget.

Ett beslut är visserligen en av lagstiftningsformerna inom Europeiska unionens tredje pelare i

enlighet med artikel 34.2 c i EU-fördraget.

Det finns dock en befogenhetsfördelning mellan å ena sidan Europeiska gemenskapen, som agerar på grundval av Fördraget om upprättandet av de Europeiska gemenskaperna, och å andra sidan unionen, som agerar på grundval av Fördraget om Europeiska unionen.

I enlighet med artikel 47 i Fördraget om Europeiska unionen äger EG-fördraget företräde framför EU-fördraget i fall av konflikt. Inom de områden där gemenskapen har laglig befogenhet att agera måste unionen följaktligen respektera detta och avstå från att vidta åtgärder.

Det är således av grundläggande vikt att fastställa om det område som skall regleras genom det initiativ som har lagts fram av Konungariket Spanien faller inom gemenskapens eller unionens behörighetsområde.

I det här sammanhanget är det lämpligt att erinra om att EG-domstolen i tre domar har fällt Konungariket Spanien (mål C-114/97), Konungariket Belgien (mål C-355/98) och Republiken Italien (mål C-283/99) för att ha bibehållit vissa villkor för utövandet av verksamhet på området för privat säkerhet i sin lagstiftning, vilka bröt mot principen om icke-diskriminering i Fördraget om Europeiska unionen.

EG-domstolen motsätter sig särskilt att tillhandahållande av privata säkerhetstjänster skulle betraktas som anställning i ”offentlig tjänst”. Således är inte det undantag för offentliga tjänster som föreskrivs i artikel 39.4 i EG-fördraget tillämpligt vad avser den fria rörligheten för arbetstagare.

EG-domstolen anser inte heller att privat säkerhetsverksamhet kan betraktas som ”utövande av offentlig makt”. När personer som är anställda i privata säkerhetsföretag agerar för att bistå de allmänna säkerhetstjänsterna kan sådan verksamhet enligt domstolen inte anses som ”stödfunktioner”.

EG-domstolen bedömer likaså att den privata säkerhetssektorn är en ”ekonomisk sektor” och följaktligen är de rättsliga bestämmelser som reglerar denna verksamhet i medlemsstaterna underställda de åtgärder som fastställts av gemenskapen med målet att inrätta en inre marknad utan gränser inom Europeiska unionens territorium.

Bestämmelserna om etableringsfrihet, som fastställs i artiklarna 43-48 i EG-fördraget, liksom bestämmelserna i artiklarna 49-55 i EG-fördraget om frihet att tillhandahålla tjänster och förbud mot diskriminering eller begränsningar mellan medlemsstaterna, är tillämpliga på den privata säkerhetsverksamhetens område.

Gemenskapen har för att uppnå sina mål befogenhet att anta direktiv som gör det möjligt att harmonisera medlemsstaternas lagstiftningar om en viss yrkesverksamhet eller en ekonomisk verksamhet. På det här området skall rådet och kommissionen i enlighet med vad som fastställs i artikel 44.2 b i EG-fördraget ”säkerställa ett nära samarbete mellan behöriga myndigheter i medlemsstaterna för att få kännedom om de särskilda förhållanden som råder på olika verksamhetsområden inom gemenskapen”.

Gemenskapen har hittills inte antagit något direktiv för att reglera privat säkerhetsverksamhet. Detta betyder dock inte att det inte är lagligt möjligt att harmonisera sektorn, eftersom EG-domstolen anser att denna verksamhet är av ekonomisk art.

Föredraganden anser att antagandet av detta initiativ till beslut skulle innebära en överträdelse av artikel 47 i EU-fördraget (enligt vilken unionen är skyldig att respektera gemenskapens befogenheter att agera på vissa områden där gemenskapen har tilldelats behörighet enligt EG-fördraget, vilket förhindrar unionen att lagstifta på det området).

Av ovanstående skäl anser föredraganden att initiativets innehåll som är angeläget och av stort intresse, skall omprövas och att rådet i enlighet med artikel 208 i EG-fördraget bör uppmana kommissionen att utreda behoven av en gemensam åtgärd på området för fysiska eller juridiska personers tillhandahållande av privata säkerhetstjänster och, om så krävs, föreslå att nödvändiga bestämmelser antas.

Avslutningsvis föreslår föredraganden utskottets ledamöter att förkasta Konungariket Spaniens initiativ, eftersom det inte är lagligt möjligt att med utgångspunkt i den tredje pelaren, som regleras av EU-fördraget, reglera områden som faller inom tillämpningsområdet för EG-fördragets första pelare. Att göra detta skulle bland annat innebära att man bryter mot artikel 47 i EU-fördraget.

I det här sammanhanget är det viktigt att påtala att det i enlighet med artikel 46e i EU-fördraget är EG-domstolen som har behörighet att pröva eventuella överträdelser av artikel 47 i EU-fördraget.

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR RÄTTSLIGA FRÅGOR OCH DEN INRE MARKNADEN OM DEN RÄTTSLIGA GRUNDEN

Ana Palacio Vallelersundi

Ordförande

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

BRYSEL

Ärende: Rättslig grund för förslaget till rådets beslut om Konungariket Spaniens initiativ om inrättandet av ett nätverk av kontaktpunkter för nationella myndigheter med behörighet på området för privat säkerhetsverksamhet (5135/2002 – C5-0052/2002 – 2002/0802(CNS))

Med en skrivelse av den 18 april 2002 begärde Ni, i enlighet med artikel 63.2 i arbetsordningen, att utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden skulle kontrollera giltigheten och lämpligheten hos den rättsliga grunden för ovan nämnda förslag.

Vid utskottssammanträdet den 13 maj 2002 i Strasbourg behandlade utskottet detta ärende.

Spaniens initiativ

Syftet med initiativet är att skapa ramarna för samarbete och samordning mellan nationella myndigheter med behörighet på området för privat säkerhetsverksamhet.

Grunden för initiativet är artikel 29 och artiklarna 30.1 a och 34.2 c i Fördraget om Europeiska unionen. Dessa bestämmelser hör till avdelning VI i EU-fördraget, där ramarna för polissamarbetet och det straffrättsliga samarbetet mellan medlemsstaternas läggs fast.

Enligt avdelning VI i EU-fördraget kan EU agera på flera olika sätt i syfte att förebygga och bekämpa brottslighet, vare sig den är organiserad eller ej, särskilt terrorism, människohandel och brott mot barn, olaglig narkotikahandel och olaglig vapenhandel, korruption och bedrägeri¹.

Gemensamma åtgärder när det gäller polissamarbete omfattar operativt samarbete mellan brottsbekämpande organ i medlemsstaterna för att förebygga, upptäcka och utreda brott (artikel 30.1 a i EU-fördraget).

Rådet skall genom enhälligt beslut på initiativ av en medlemsstat eller kommissionen anta gemensamma ståndpunkter som anger unionens inställning i en viss fråga, fatta rambeslut, som skall vara bindande när det gäller de resultat som skall uppnås men som skall överlåta åt

¹ Se artikel 29 andra stycket i EU-fördraget.

medlemsstaterna att bestämma form och tillvägagångssätt, och fatta beslut för alla andra ändamål, med uteslutande av tillnärmning av lagar och andra författningar (artikel 34.2 a, 34.2 b och 34.2 c).

Syftet med initiativet är att underlätta samordning och samarbete mellan myndigheter med behörighet på området för privat säkerhetsverksamhet.

Initiativet går ut på att inrätta ett nätverk av kontaktpunkter för nationella myndigheter med behörighet på området för privat säkerhetsverksamhet. Nätverket skall bestå av ett antal nationella kontaktpunkter och en webbplats på Internet.

För detta ändamål anges att man skall kunna utbyta information om de nationella regleringsmodellerna för privatsäkerhet och om de företag som är verksamma på detta område (artiklarna 3 b, 4 a och 4 d i förslaget till beslut).

I förslaget till beslut anges också att det skall vara möjligt att utbyta erfarenheter om säkerhetssystemens effektivitet, larmcentraler, penningtransporter och penningplaceringar, konstverk (artikel 4 c i förslaget till beslut).

Ytterligare ett mål är att upprätta bästa metoder och på längre sikt studera möjligheten att tillnära olika modeller och bästa metoder (artikel 3 c i förslaget till beslut).

I skäl 4 i förslaget till beslut anges att "[d]et är nödvändigt att, utan att ändra enskildheter i de olika medlemsstaterna, ena de aspekter som gör det möjligt för berörda parter inom denna verksamhetssektor att vidga sina perspektiv och kommersiella och företagsmässiga intressen till samtliga medlemsstater". I skäl 2 anges att "[g]emensamma krav behöver uppställas i medlemsstaterna för tillstånd och övervakning beträffande fysiska och juridiska personers erbjudande av tjänster för privatsäkerhet när de är verksamma på Europeiska unionens territorium.

De åtgärder som avses i skälen 2 och 4 i förslaget till beslut skall vidtas av gemenskapen med stöd av de behörigheter som ges i EG-fördraget, inte EU-fördraget.

Europeiska gemenskapernas domstol har vid tre tillfällen förklarat att privat säkerhetsverksamhet är en ekonomisk verksamhet¹. Ekonomisk verksamhet omfattas av EG-fördragets bestämmelser för den inre marknaden, särskilt fri rörlighet för personer. I dessa bestämmelser anges att medlemsstaterna inte får diskriminera eller införa inskränkningar gentemot arbetstagare (artikel 39 i EG-fördraget) eller egenföretagare (artikel 43 i EG-fördraget). Rätten till fri rörlighet inbegriper rätten att tillhandahålla tjänster inom gemenskapen (artikel 49 i EG-fördraget).

Rådet skall utfärda direktiv för att förverkliga etableringsfriheten för en viss yrkesgrupp eller viss ekonomisk verksamhet (artiklarna 44.1 och 52.1 i EG-fördraget).

¹ Mål C-114/97, kommissionen mot Spanien, REG 1998, s. I-6717, punkt 42; mål C-355/98, kommissionen mot Belgien, REG 2000, s. I-1221, punkt 29; mål C283/99, kommissionen mot Italien, REG 2001, s. I-4363, punkt 22 (indirekt).

En medborgare kan endast räkna med fördragets bestämmelser om fri rörlighet för tjänster eller etableringsfrihet om hans eller hennes situation verkligen har ett gränsöverskridande inslag. Däremot kan fördragets bestämmelser inte tillämpas i sådana situationer som är helt och hållet en intern angelägenhet i en medlemsstat¹.

Analys

De samordnings- och samarbetsåtgärder som avses i förslaget till beslut bör vidtas av gemenskapen på grundval av de behörigheter som ges i EG-fördraget och inte EU-fördraget.

Om den privata säkerhetsverksamheten har ett gränsöverskridande inslag, och om de planerade åtgärderna bidrar till förverkligandet av etableringsfriheten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster inom gemenskapen, är den lämpliga rättsliga grunden artiklarna 44 och 52 i EG-fördraget, i kombination med artikel 55 i EG-fördraget.

Om de planerade åtgärderna inte har något gränsöverskridande inslag, och alltså helt och hållet avses situationer som utgör en medlemsstats interna angelägenheter, skall den subsidiaritets- och proportionalitetsprövning som avses i artikel 5 i EG-fördraget utföras².

Sammanfattning:

- Ett antagande av denna rättsakt med rättslig grund i tredje pelaren strider mot artikel 47 i EU-fördraget.
- De föreslagna åtgärderna omfattas av EG-fördragets bestämmelser om fri rörlighet för personer, särskilt etableringsfriheten och den fria rörlighet för tillhandahållande av tjänster på området för privat säkerhetsverksamhet.
- Om den privata säkerhetsverksamheten har ett gränsöverskridande inslag, och om de planerade åtgärderna bidrar till förverkligandet av etableringsfriheten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster inom gemenskapen, är den lämpliga rättsliga grunden artiklarna 44 och 52 i EG-fördraget, i kombination med artikel 55 i EG-fördraget.
- Om de planerade åtgärderna inte har något gränsöverskridande inslag, och alltså helt och hållet avses situationer som utgör en medlemsstats interna angelägenheter, skall den subsidiaritets- och proportionalitetsprövning som avses i artikel 5 i EG-fördraget utföras.

Utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden beslutade med 15 röster för och 1 nedlagd röst¹ att den lämpliga rättsliga grunden är artiklarna 44 och 52 i EG-fördraget, i kombination med artikel 55 i EG-fördraget.

Med vänlig hälsning

(s.) Giuseppe Gargani

¹ Mål 175/78, Regina mot Saunders, Rec. 1979, s. 1129, punkt 11.

² Se protokollet om tillämpningen av subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen.

¹ Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: Giuseppe Gargani (ordförande), Willi Rothley (vice ordförande), Paolo Bartolozzi, Raina A. Mercedes Echerer, Janelly Fourtou, Evelyne Gebhardt, Fiorella Ghilardotti, José María Gil-Robles Gil-Delgado, Klaus-Heiner Lehne, Manuel Medina Ortega, Francesco Enrico Speroni, Marianne L.P. Thyssen, Rijk van Dam, Diana Wallis och Joachim Wuermeling.